

ning nødvendige eller i hvert Fald hensigtsmæssige Endringer i samme. Støttet til samtlige ovennævnte Betragtninger foreslaar Ministeriet, at det hele Tilsyn med Fabrikker og fabrikmæssigt drevne Værksteder samt med Dampfjædler, forsaavidt de ere det Offentliges Tilsyn underkastede, samles under Et i en Institution, Fabrikinspektoraterne, der, dannet af det fornødne Antal med tilstrækkelig teknisk Dygtighed udrustede Embeds- og Bestillingsmænd, under Overtilsyn af Justitsministeriet for dens øvrige Virksomhed, men af Indenrigsministeriet, forsaavidt angaar Tilsynet med Børns og unge Menneskers Arbejde i Fabrikker, paa eget Embedsansvar overtager det hele politimæssige Tilsyn med Fabrikvirksomheden og Dampfjædlerne paa Landjorden. Ministeriet finder saa meget mindre Betænkelighed ved at bringe dette i Forslag, som man holder sig overbevist om, at Bekostningen ved en saadan Ordning, der efter Ministeriets Overbevisning frembyder langt større Garanti end den nuværende, og navnlig aabner Mulighed for en videre Udvikling af de til Betryggelse mod Ulykkestilfælde sigtende Foranstaltninger, paa ingen Maade vil overstige de Udgifter, som den nuværende Ordning, udviklet i den af Kommissionen foreslaaede Retning, vil medføre. I saa Henseende bemærkes Følgende: Følge den i Ministerialtidende B. for 1884 Sp. 749 optagne Dampfjædelstatistik findes her i Landet 2,776 Dampfjædler, nemlig 1,453 i Byerne og 1,323 paa Landet, hvoraf 899 i Landbruget. Under Hensyn til at Antallet af de Virksomheder, der efter Kommissionens Forslag skulle undergives Arbejdsinspektørernes Tilsyn, herefter tør antages at ville blive omtrent det tredobbelte af dem, der for Tiden ere underlagte deres Tilsyn — de udgjorde i 1883 705, hvoraf 417 drevnes ved mekanisk Drevkraft, jfr. Ministerialtidende 1884 B. Sp. 101 — maa det paaregnes, at Udgiften til Arbejdsinspektørernes Eftersyn, der for Tiden udgjør c. 9,000 Kr. aarligt, vil blive forøget med c. 18,000 Kr. Føies hertil de Udgifter, som Rjedeleftersynene og Rjedelprøverne nu medføre, hvilke for Statens Bedkommende kunne anslaaes til c. 32,000 Kr. aarligt, og for Rjedeleiternes Bedkommende til c. 15,000 Kr. aarligt, viser det sig, at den samlede aarlige Udgift, som det hele Tilsyn, ordnet paa den af Kommissionen foreslaaede Maade, vil medføre, naar op til c. 74,000 Kr. aarligt. Naar nu hermed sammenholdes, at det Beløb, som vil medgaa til Lønninger af det Personale, som efter Ministeriets Mening vil kunne bestride det hele Tilsyn, kun udgjør c. 35,000 Kr.,

tør det, selv under Hensyn til Muligheden af, at et lidt større Antal Assistentter i det Mindste senere kunde vise sig fornødent, med Bestemthed antages, at den hele Udgift vil kunne holdes endog betydeligt under Grændsen af det ovennævnte Beløb. Det tilføies sluttelig, at Indenrigsministeriet, med hvilket Justitsministeriet har brevvevlet angaaende Sagen, har sluttet sig til den foreslaaede Ordning, idet Indenrigsministeriet ikke har fundet noget at erindre mod at lade Tilsynet i Genhold til Loven af 23de Mai 1873 paa den i Forslaget paatænkte Maade gaa ind under de eventuelle Fabrikinspektorater.

Dette forudskiftet ville de Bemærkninger, Ministeriet iøvrigt har at gjøre med Hensyn til Lovforslaget, naturligtst finde deres Plads under de enkelte Paragrafer.

Til § 1.

Som det vil ses, har Ministeriet stillet Grændserne for Lovens Virksomhed paa en lidt anden Maade end Kommissionen. At den i Kommissionens Udkast § 1, 1ste Stykke, indeholdte Angivelse af, hvilke Maskiner Loven omfatter, er for vid, turde strax være klart, idet den i Virkeligheden omfatter ethvert Redskab, der tjener til de menneskelige Kræfters Forøgelse. At dette ikke i Virkeligheden har været tilsigtet, viser allerede Udkastets § 8, af hvilken det bliver klart, at Forudsetningen er, at Maskinen skal være en saadan, hvis Brug er forbunden med Fare for Arbejdernes Sundhed, Liv og Lemmer. Men selv med denne Begrændsning turde Omraadet være for vidt til, at Tilsynet kan blive praktisk gennemførligt. Navnlig har Ministeriet ment, at alle Maskiner, der drives udelukkende ved Haandkraft, burde holdes ude. Om det end nemlig ikke kan benægtes, at enkelte af disse ikke sjældent bevirke Beskadigelser, der burde og kunde være undgaaede, saa er det paa den anden Side sikkert, at Medtagelsen af de ved Haandkraft drevne Maskiner bringer en saadan Mængde Redskaber ind under Tilsynet, at dette ligefrem bliver uoverkommeligt, og tør det vistnok ogsaa antages, at de Ulykkestilfælde, der opstaa af saadanne Maskiner, i det overveiende Antal Tilfælde hidrøre langt mere fra uforstigt Brug af Redskabet end fra en mangelfuld Indretning af dette, som ved Lovforfættelse og Tilsyn kunde fjernes. Det viser sig ogsaa, at alle fremmede Love, der have bestaet sig med denne Gjenstand, forsaavidt de ikke endog indskrænke sig til Maskiner, der drives ved mekanisk Drevkraft, hvilket er det almindelige, dog udelukkende Maskiner, der drives ved Haandkraft, og i stort